

foreliggende § 2; men med Hensyn til det andet Fæstegods, vil jeg ansee det for hensigtsmæssigt, om det kunde skee; men man kan dog heller ikke lægge en saadan Vægt derpaa, at jeg skulde ansee det som en Hindring for Lovens Emanation, hvis Bestemmelsen blev vedtagen. Jeg veed iøvrigt ikke, hvorledes det andet Thing vil opfatte den. Da jeg først meget seent har faaet Betænkningen at see, er det mig i Diebliffet ikke ganske klart, naar der staaer i Endringsforslaget under Nr. 3, at Contract om nyt Fæste skal være affluttet til 1ste April, om da, naar Fæsteledigheden for Exempel har fundet Sted i Februar; en ny Fæstecontract skal være affluttet til førstkommande April. (Tschering: Der staaer, at Fæsteledigheden indtræder den 1ste April i det påafølgende Aar!). Det er ogsaa det, jeg antog, og der kan da i sig ikke være nogen Betænkelse ved denne Bestemmelse. Naar Loven blev vedtagen, saaledes som den foreligger, vilde unægtelig Tiden for Fæsteledighed faae en temmelig betydelig Udvidelse. Naar vedkommende Ciere vide, at nu er Gaarden ledig, forekommer det mig, at der er givet dem tilstrækkelig Tid til at indgaae en ny Fæstecontract, og jeg skal derfor ikke have Noget imod det til § 4 stillede Endringsforslag. Det er, saavidt jeg veed, et heelt nyt Institut, som det ærede Udvalg har foreslaaet i § 5 med Overvolgismænd, bibeholdende Opmandsinstitutionen og tillige brugende dette Institut som Synsmænd. Det vil komme til at udøve Indflydelse paa det juridiske System; men jeg kan dog ikke skjønne, at der af den Grund kan være nogen Hindring for at gaae ind derpaa, ligesaa lidt som paa den nye af Udvalget foreslaaede § 6. — Udvalgets Endringsforslag til § 7, er, saavidt jeg skjønner, en Forbedring af Loven, hvorfor der heller ikke kan være Noget at erindre imod det. — Det under Nr. 7 stillede Endringsforslag troer jeg er af den Slags Bestemmelser, der i det virkelige Liv tabe deres Betydning. Naar to Parter ere enige, er det overordentligt vanskeligt at forhindre, at deres indbyrdes Forhold ordnes, som de selv ville. Jeg seer imidlertid ikke, at der kan være noget Besættigt til Hinder for at vedtage Paragraphen saaledes, som den er foreslaaet. Det Un-

derændringsforslag, der er stillet af en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (R. C. Larsen) maa vistnok betragtes som en Forbedring, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det. — Jeg antager, at disse Endringsforslag ere tilraadede af et Udvalg, i hvilket de forskjellige Interesser ere repræsenterede, og at det er at betragte som en Mægling mellem disse maaskee tildeels modsatte Ansuelser, hvor man fra begge Sider er kommen hinanden imøde og har gjort Indrømmelser. Jeg vil derfor ogsaa haabe, at den samme Imødekommen maa finde Sted her i Thinget, og jeg vil ønske, at Endringsforslagene maatte blive vedtagne med stor Stemmeskerhed. § 1 maa jeg meget indstændigt tilraade at fastholde; desom man ønsker Loven, og jeg kan ikke nægte, at jeg troer, at den vil være mere uden Fare, desom man ikke vedtager det under Nr. 2 b. stillede Endringsforslag. Iøvrigt kan jeg ikke antage, at den vil være udsat for nogen Fare ved at vedtage de andre Endringsforslag.

J. N. Hansen: Det er egentlig kun for at høre mig om § 1, at jeg for Diebliffet har udbedet mig Ordet. Den ærede Minister og den ærede Ordfører have begge udtalt, den Første ganske bestemt, og den Anden, forekommer det mig, temmelig bestemt, at Lovens Udkommen navnlig vilde berøe paa, hvorvidt § 1 beholdes eller ikke. Jeg har imidlertid ikke kunnet forstaae Stillingen saaledes. Alt, hvad jeg har hørt fra de forskjellige Sider, tyder paa, at Loven kan ventes at udkomme, selv om § 1 udstemtes. Det Hele er jo, som den ærede Minister bemærkede, Resultatet af en Overenskomst mellem forskjellige Meninger, og det forekommer mig heraf at fremgaae, at enhver Mening har vist at underordne sig, for at komme til en saadan Overenskomst. Jeg troer heller ikke, at denne Overenskomst med Hensyn til de andre Indstillinger vil berøres eller brydes, fordi man udstemmer § 1; ligesom det har vist sig, at Enighed her er kommen tilstede om de andre Endringsforslag, uafhængigt af § 1, om hvilken Udvalget har været enigt i, at det var et Spørgsmaal, der skulde staae aabent for ethvert enkelt Medlem, saaledes troer jeg heller ikke, at denne Overenskomst